

- Our Money, Our Journey

Με την ευκαιρία της κυκλοφορίας των νέων τραπεζογραμμάτων (χαρτονομίσματα εις την καθομιλουμένη, Banknotes εις την αγγλική), των 100 και 200 ευρώ , μας ήρθε και ένα βίντεο διάρκειας ενός λεπτού και 36 δευτερολέπτων. Είναι μια φροντισμένη παραγωγή κινουμένων σχεδίων, με χαρούμενο, αισιόδοξο μουσικό χαλί, όπου με τρόπο ανάλαφρο και πολύ υποστηρικτικό για την Ε.Ε., παρουσιάζονται τα νέα αυτά χαρτονομίσματα.

Σε αρθρογραφία, στην ηλεκτρονική τους μορφή, οι New York Times σημείωσαν πως είναι πιο ασφαλή, ανθεκτικότερα και vegan friendly. Αντε να εξηγήσεις τώρα, σε αγρότη από το Ρέτζιο, ή σε κτηνοτρόφο του Σμόλικα, πως ένα χαρτονόμισμα είναι vegan friendly. Το νόημα είναι, ότι κατασκευάζονται χωρίς τη χρήση ζωικών προϊόντων, έτσι ώστε να είναι συμπαθή στους βίγκαν, σε όσους δηλαδή θέλουν να αποκλείσουν από την ζωή τους οτιδήποτε προέρχεται από ζώο.

Το άρθρο των Ν.Υ.Τ. σημειώνει πως, σύμφωνα με την κεντρική τράπεζα, τα νέα τραπεζογραμμάτια (αξίας περίπου 112 και 224 δολαρίων), έχουν πιο λαμπερό φινίρισμα, περισσότερα χαρακτηριστικά ασφαλείας και είναι πιο ανθεκτικά από τα προηγούμενα.

Εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, η οποία επιβλέπει το νόμισμα στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δήλωσε ότι: *"Το χαρτί που χρησιμοποιούμε στα νέα τραπεζογραμμάτια, αποτελείται από 100% βαμβακερή ίνα",*

προσθέτοντας,

"Είμαστε αποφασισμένο να διατηρήσουμε και να βελτιώσουμε τη βιωσιμότητα των τραπεζογραμματίων καθώς και των χρησιμοποιούμενων πρώτων υλών".

Διαβάζοντας τούτη την είδηση, βαθιά βαπτισμένη μέσα στην κολυμβήθρα της πολιτικής ορθότητας, υποθέτεις πως όλα βαίνουν καλώς, όλα έχουν λυθεί και ασχολούμαστε με τα vegan friendly 200ευρα. Στο ίδιο μοτίβο και το βιντεάκι, με τίτλο το δικό μας νόμισμα, το δικό μας ταξίδι, που παρουσιάζει μια ειρηνική, ευχάριστη, σχεδόν παραμυθένια σύνθεση, όπου τραίνα ταξιδεύουν, πολίτες οδηγούν, πόλεις ανθρώπινες, φύση αγέρωχη, ένα ονειρικό πλαίσιο.

Ιστιοφόρα σε λιμάνια, μουσεία με κόσμο, τα ATM να γεννούν 200άρια, τα αστεράκια της ένωσης να μπαίνουν κυκλικά στα πλάνα, όλα τακτοποιημένα. Στα εστιατόρια πολιτισμένος κόσμος να ακούει κοντραμπάσο με πιάνο, να πληρώνει με 200άρια, και τα πάρκα να είναι γεμάτα με χαρούμενα παιδιά.

Και κάποια στιγμή ακούγεται πως: *"340 εκατομμύρια Ευρωπαίοι δυνατότεροι με το γιούρο".*

Our Money, Our Journey. Το νόμισμά μας. Το ταξίδι μας Μάλιστα. Αυτή να είναι άραγε η Ευρώπη που ζούμε; Ή μήπως είναι αυτή που θέλουμε; Και με τι εχέγγυα; Ή μήπως παραφράζοντας μια πολύ μεστή, ειλικρινή φράση που αφορά την [25η Μαρτίου](#)

:

«...άδειασαν την Ευρώπη και την ένωσή της τόσο, που καμιά φορά, Θεός συγχωρέσει μας, μισούσαμε και την Ευρώπη και την ένωση»
βρισκόμαστε πιο κοντά σε αυτό που συμβαίνει;